

אמנון גולדנברג הפרקליט הנודע, שלח פתק זה לשופטי בית-המישפט העליון, שהיו אמורים לרשום לרשום בעתירה שהגיש לבג"ץ. עורך-דין אחר תהה מהו הנושא הממלכתי המוזכר. גולדנברג לא יכול היה להשיב, כי נסע למחרת לחו"ל - אולי בקשר עם הנושא הממלכתי.

שי בן-שחר פתח-תיקוואי בן 33, בעל מיגרש לחומרי-בניין, גבר על ג'והן גריפית, אלוף-העולם, ועל פלטרס ("הקצב") דה-בוטשר, אלוף ארצות-הברית, בתחרות של הורדת-ידיים, שנערכה בדיסטונה-ביץ' בפלורידה. הוא זכה במקום הראשון באליפות-העולם בענף זה.

■ בכנס הבינלאומי לטראור מה של העין התכנסו 150 מומי חים מרחבי עולם. אך הדמות המושכת את תשומת-הלב הגי' דולה ביותר היא של הדוקטור **רוברט מוריס**, מנתח-עיניים מארצות-הברית, אסטרונוט ב-מיקצועו. בתקופה של הקפאת תוכניות-החלל של ארצות-הב-

מאות אנשים. לבסוף נמצא פיתרון: דיסנצ'יק קראה את דבריה, שהיו רשומים על נייר שהחזיקה בידיה. ההפתעה באירוע היתה **הלן בראון**, אשתו של שגריר ארצות-הברית בישראל. בשני ה-אירועים, שנערכו בהפרש של שבועיים, היא הופיעה באותה השימלה.

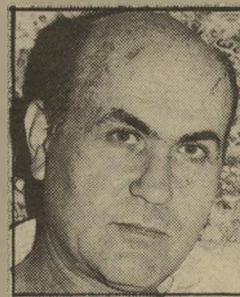
ישראל יפה. בחסות **אורה הרר צ'וק**, אשת הנשיא, נפתחו כתצור-גת-ענק של חברת נוטקס. ראשי-המועצה פנו ל**בתיה ריסני** צ'יליק וביקשו ממנה שתישא רבי-רים, מכיוון שהיא מייצגת את תחום האופנה במועצה. אך ריסני צ'וק הסבירה שיש לה פחד-יקהל, וקשה לה לגאום בעליפה לפני

לנשקה, ואז פנה לקהל ואמר: "אני פוחד לעשות זאת. עוד יתי-בעו אותי לאבהות על הילדה הזאת!" ■ אירועי המועצה לארץ

■ כאחת ההופעות האחרונות של תוכנית-הבידור של דודו טופז עלתה ילדה קטנה בת 4 לכימה, עם סיום ההופעה, והי גישה לו וזר-פרחים. טופז התכופף

יאלו שביט ממפקדי חיל-האוויר לשעבר, ואשתו חסייה נוהגים להיפטר מעודפי-הקלוריות על-ידי רכיבה באופניים מביתם ברמת-השרון, ככביש-החוף, עד יפו ובה-זרה. בדרך הם עוצרים באחד הפאבים הפופולריים, לשתיית בירה.

רב איתן
עינוי-הופש

"פרקליטי השמן"

בביטאון לישכת-עורכי-הדין פירסמה מרים איתן, אלמנתו של עורך-הדין וה-שופט-לשעבר דב איתן, מאמר עליו. בין השאר סיפ-רה על תגובותיו של בעלה על מישפט ג'ון דמיאניוק, ש-אליו הצטרף אחר-כך כסני-גור, יחד עם יורם שפטל, זמן-מה לפני מותו. כותבת מרים איתן: "אוכל רק לספר על תגובותיו של דב תוך צפייה בטלוויזיה, או תוך האזנה לרדיו בשעת המישפט. בערכאה הראשונה הוא התקומם על דרך ניהול המישפט. מדוע אתה כל כך מתרגז? שאלתי אותו, ואז ענה לי: אפילו אם זה אינואן האיום, הוא בסך הכל היה בורג עלוב בתוך המכונה האיומה."

"כאשר קיבל על עצמו את התיק, והחל קורא את הפרו-טוקולים בעיון, אמר לי כך: מרים, אין ספק כי האיש הוא פושע-מלחמה, אך אין הוכחה כי האיש הוא אינואן האיום מטריבלניקה. 35 ניצוליי-טרבלניקה לא זיהו את האיש, ורק שלושה עדים מיקצועיים, שמעידים עוד מהתקופה של לפני מישפט אייכמן, זיהו את האיש. גם הזיהויים הללו לא נעשו על-מי החוק.

"ר, מה התיק הזה? אמרתי לו, לשם מה לך כל עינוי-הנפש? והוא, בבוקר מותו, קרא לי מתוך אחד הפרוטוקולים מדברי השופט על עורך-הדין שפטל, ושאל אותי: האם במדינת-חוק אפשר להאשים סניגור בבגידה? האם אכן סניגוריו של דמיאניוק ראויים לכינוי פרקליטי-השטן?"